

Podstawy projektowania urbanistycznego II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Podstawy projektowania urbanistycznego II
Kod przedmiotu	podst02_pNadGenXP88E
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. inż. arch. Bogusław Wojtyszyn, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Projekt	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

1. Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z podstawowymi zasadami projektowania urbanistycznego w polskim systemie planowania przestrzennego, a także z warunkowaniami projektowo-planistycznymi wpływającymi na formę, kompozycję, złożoność i jakość struktury urbanistycznej,
2. Celem w zakresie umiejętności jest nauczenie studenta tworzenia projektowych założeń i programów urbanistycznych dla wybranych terenów w zabudowie miejskiej i wykonanie na tej podstawie projektu szczegółowego planu zmian i uzupełnień w istniejącym stanie zagospodarowania tych terenów,
3. Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest ukierunkowanie studenta na zrównoważony rozwój urbanistycznych struktur przestrzeni miejskich, poprzez ochronę i podwyższanie wartości użytkowych, kulturowych, krajobrazowych, przyrodniczych, społecznych i technicznych środowiska miejskiego.

Wymagania wstępne

Formalne:

Student wcześniej musi uzyskać zaliczenie z przedmiotów: Projektowanie architektoniczne obiektów usługowych, Teoria budowy miast, Podstawy projektowania urbanistycznego I.

Zakres tematyczny

Program wykładów:

Podstawowe zasady projektowania urbanistycznego – przykłady krajowe i zagraniczne. Wpływ techniki i technologii budowania na projektowaną formę urbanistyczną elementów zagospodarowania miasta. Wpływ stylów architektonicznych na kompozycję przestrzenną projektowanych układów zabudowy miejskiej. Wpływ warunków funkcjonalnych i środowiskowych na stopień złożoności planu zagospodarowania terenu zabudowy miejskiej. Kompozycja przestrzenna w projektowaniu urbanistycznym. Główne elementy kompozycji architektoniczno-urbanistycznej. Zagadnienia oddziaływania skali i proporcji elementów struktury przestrzennej na obserwatora. Standardy w projektowaniu urbanistycznym. Doświadczenia zagraniczne. Standardy obowiązujące w kraju związane z środowiskiem przyrodniczo-urbanistycznym miejskim i podmiejskim, z intensywnością użytkowania terenu, z warunkami zabudowy, zieleni, rekreacji, usług oraz komunikacji. Ogólny zarys systemu planowania przestrzennego w Polsce.

Program ćwiczeń projektowych:

Część wyjściowa opracowania projektowego:

1. Na wybranym do projektowego opracowania terenie zainwestowania miejskiego, student po przeprowadzeniu zespołowym oceny wymogów użytkowych, kulturowych, krajobrazowych, przyrodniczych, technicznych i społecznych, tworzy założenia projektowe wraz z programem ustalonych zmian i uzupełnień do zrealizowania w istniejącym stanie zagospodarowania tego terenu.

Część podstawowa opracowania projektowego:

2. Na podstawie przygotowanych urbanistycznych materiałów wyjściowych do projektu, student opracowuje dla wybranego obszaru zabudowy miejskiej, koncepcję

szczegółowego planu przestrzen-nego zagospodarowania terenu w zakresie jakościowo-ilościowych zmian i uzupełnień w jego ist-niejącym stanie zainwestowania miejskiego.

Metody kształcenia

Metody podające:

Wykłady dotyczące podstawowej wiedzy w zakresie zasad projektowania urbanistycznego w polskim systemie planowania przestrzennego, realizowane są w sposób konwencjonalny z wykorzystaniem urządzeń audiowizualnych,

Metody poszukujące:

Ćwiczenia projektowe dotyczące nabywania przez studenta praktycznych umiejętności, realizowane są w zespołach projektowych, wykonujących indywidualnie i wspólnie koncepcyjne zadania projektowe.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe zasady projektowania urbanistycznego w polskim systemie planowania przestrzennego	K_W05	Sprawdzian pisemny na egzaminie w formie testu	Wykład
rozróżnia uwarunkowania projektowo-planistyczne wpływające na formę, kompozycję, złożoność i jakość struktury urbanistycznej	K_W07	Sprawdzian pisemny na egzaminie w formie testu	Wykład
potrafi opracować projektowe założenia i programy urbanistyczne dla wybranych terenów w zabudowie miejskiej	K_U01	Okresowe przeglądy projektowe na ocenę wg poziomu poprawności i stopnia zaawansowania zadania: oddanie I, II i końcowe - prezentacja na zajęciach	Projekt
potrafi wykonać na podstawie opracowanych założeń i programu urbanistyczne projektu, szczegółowy plan zmian i uzupełnień w istniejącym stanie zagospodarowania terenów w za-budowie miejskiej	K_U03	Okresowe przeglądy projektowe na ocenę wg poziomu poprawności i stopnia zaawansowania zadania: oddanie I, II i końcowe - prezentacja na zajęciach	Projekt
potrafi przeprowadzić prezentację własnych opracowań koncepcyjno-projektowych, które wykonywane są na okresowych przeglądach z wykorzystaniem środków technicznych i materiałowych	K_U04	Okresowe przeglądy projektowe na ocenę wg poziomu poprawności i stopnia zaawansowania zadania: oddanie I, II i końcowe - prezentacja na zajęciach	Projekt
ma świadomość potrzeby samodzielnego poszerzania wiedzy, doświadczeń i umiejętności pod-czas wykonywania indywidualnie i w zespole projektowym urbanistycznych zadań inwentaryzacyjno-studialnych na zajęciach i w terenie	K_K01	Frekwencja na zajęciach i liczba przyjętych korekt indywidualnych i z zespołem u prowadzącego zajęcia	- Wykład - Projekt
jest przygotowany do samodzielnej pracy i współpracy w zespole projektowym nad wyznaczonym urbanistycznym zadaniem inżynierskim na podstawowym poziomie złożoności	K_K02	Frekwencja na zajęciach i liczba przyjętych korekt indywidualnych i z zespołem u prowadzącego zajęcia	- Wykład - Projekt
jest ukierunkowany na urbanistyczną ochronę wartości kulturowych, użytkowych, środowiskowych, technicznych, estetycznych i społecznych zabudowy miejskiej.	K_K03	Frekwencja na zajęciach i liczba przyjętych korekt indywidualnych i z zespołem u prowadzącego zajęcia	- Wykład - Projekt

Warunki zaliczenia

Wykłady:

Student poddaje się weryfikacji wiedzy w zakresie zasad projektowania urbanistycznego w polskim systemie planowania przestrzennego, poddaje się weryfikacji wiedzy dotyczącej rozróżniania uwarun-kowań projektowo-planistycznych wpływających na formę, kompozycję, złożoność i jakość struktury urbanistycznej, wykazuje zainteresowanie samodzielnym poszerzaniem wiedzy, doświadczeń i umie-jętności podczas wykonywania indywidualnie i w zespole projektowym urbanistycznych zadań koncep-cyjno-projektowych na zajęciach i w terenie, wykazuje się samodzielną pracą i współpracą w zespole projektowym nad wyznaczonym urbanistycznym zadaniem inżynierskim na podstawowym poziomie złożoności, wykazuje poza zajęciami aktywność w studiach nad ochroną podstawowych wartości śro-dowiska miejskiego.

Projekt:

Student uwzględnia w urbanistycznym zadaniu projektowym opracowane dane wyjściowe na poziomie poprawności oraz w stopniu zaawansowania zgodnym z zakresem programu ćwiczeń projektowych, przedstawia do weryfikacji wspólnie opracowaną z zespołem projektowym, koncepcję szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w istniejącej zabudowie miejskiej w zakresie metodo-logicznym zgodnym z programem ćwiczeń projektowych, przeprowadza prezentację własnych opraco-wań koncepcyjno-projektowych, które wykonywane są na okresowych przeglądach z wykorzystaniem środków technicznych i materiałowych.

Zasady ustalania oceny:

Oceną osiągniętych efektów kształcenia w kategorii „wiedza” jest wynik (**W**) z pisemnego egzaminu, uzyskany na podstawie testu z progami punktowymi:

Brak efektu kształcenia:

0,0 pkt = nd, 0,5 pkt = nd+,

Uzyskany efekt kształcenia:

1,0 pkt = dst, 1,5 pkt = dst+, 2,0 pkt = db, 2,5 pkt = db+, 3,0 pkt = bdb.

Oceną osiągniętych efektów kształcenia w kategorii „umiejętności” jest wynik (**U**) z przeglądów okresowych (0,1**UI**, 0,2**UII**) i oddania końcowego (0,7**UK**) projektu.

Oceną osiągniętych efektów kształcenia w kategorii „kompetencje” jest wynik (**K**) z liczby konsultacji projektowych, odbytych bezpośrednio z prowadzącym na zajęciach i na przeglądach okresowych, po-twierdzających m.in. udział studenta w przedmiotowych zadaniach.

Łączna ocena za przedmiot (**P**) jest średnią arytmetyczną ocen z egzaminu (**W**) i projektu (**U**):

P = 0,5(W + U),

gdzie wartość oceny **U** zależy od oceny **K**:

U = K(0,1UI + 0,2UII + 0,7UK) dla oceny: negatywnej K = 0, pozytywnej K = 1.

Literatura podstawowa

1. **Aleksander C.:** „ Język wzorów. Miasto, budynki, konstrukcje”, GWP, Gdańsk 2008.
2. **Böhm A.:** „ Planowanie przestrzenne dla architektów krajobrazu o czynniku kompozycji”, Politech-nika Krakowska, Kraków 2006.
3. **Ciechanowski K.:** „Podstawy kompozycji architektonicznej”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1974.
4. **Czarnecki W.:** „Planowanie miast i osiedli”, PWN, Warszawa 1970.
5. **Malisz S.:** „Zarys kształtowania układów osadniczych”, ARKADY, Warszawa 1981.
6. **Małachowicz E.:** „Ochrona środowiska kulturowego”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1988.
7. **Płaszewski T.:** „Kształtowanie przestrzennego środowiska człowieka”, PWN, Warszawa 1983.
8. **Praca zbiorowa:** „Czynnik kreacji w projektowaniu urbanistycznym”, Politechnika Krakowska, Kra-ków 1999.
9. **Praca zbiorowa:** „Humanizacja zespołów mieszkaniowych – blokowisk”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1994.
10. **Praca zbiorowa:** „Standardy urbanistyczne krajowe – powszechnie obowiązujące”, IGPIK, War-szawa 1998.
11. **Praca zbiorowa:** „Wprowadzenie do projektowania osiedlowych struktur funkcjonalno-przestrzennych”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1978.
12. **Ostrowski W.:** „Urbanistyka współczesna”, ARKADY, Warszawa 1975.
13. **Ostrowski W.:** „Zespoły zabytkowe w urbanistyce”, Warszawa 1980.
14. **Schneider-Skalska G.:** „Kształtowanie zdrowego środowiska miejskiego” Politechnika Krakowska, Kraków 2004.
15. **Szponer A.:** „Fizjografia urbanistyczna”, PWN, Warszawa 2003.
16. **Wejchert K.:** „Elementy kompozycji urbanistycznej”, ARKADY, Wyd. 2, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca

1. **Pokorski J., Siwiec A.:** „Kształtowanie terenów zieleni”, WSiP, 1977.
2. **Praca zbiorowa:** „Miasto ogród. Sto lat rozwoju idei”, DWN, Wrocław 1999.
3. **Praca zbiorowa:** „Kształtowanie przestrzeni zurbanizowanej w myśl zasad ekorozwoju”, PKE, Wrocław 2001.
4. **Praca zbiorowa:** „Sztuka ogrodów w krajobrazie miasta”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1997.
5. **Praca zbiorowa:** „Podręcznik rewitalizacji. Zasady, procedury i metody działania współczesnych procesów rewitalizacji”, Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Warszawa 2003.
6. **Strabel W.:** „Studia i plany zagospodarowania przestrzennego”, PWSZ, Nysa 2009.

Uwagi

Sala wykładowa z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz projektowych oraz w rzutnik folii.

Sala projektowa z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w stoły projektowe, w sprzęt audio-wizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz projektowych oraz w rzutnik folii.

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. arch. Bogusław Wojtyszyn, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 02-05-2017 21:14)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ